

Índex:

- Biografia pg.1
- Característiques musicals pg.2
- Significat de... pg.3
- Audició pg.4
- Fotografies pg.5

1.Biografia:

Va néixer a Bonn al 1770 i va morir a Viena el 1827. Era un compositor alemany. El seu primer mestre de música va ser el seu pare, Johann (1740–1792). En el 1782, va substituir a Neefe en el òrgan de la capella del elector i al següent any en la clau de la cort. La seva primera obra escrita va ser una serie de *Variaciones para clave sobre una marcha de M. Dresler* (1782). En 1787, va marxar a Viena per estudiar amb Mozart, també a Viena vivien Haydn i Schubert, però per motius familiars va tenir que tornar a Bonn. En Bonn va assistir als cursos de filosofia de la universitat. En 1792, es va traslladar definitivament a Viena. Al any següent va començar les lliçons amb Haydn, quan el seu mestre va marxar a Londres, Beethoven va perfeccionar els seus coneixements de contrapunt amb J. Schenk, que va marxar amb G. Albrechtsberger, y va estudiar amb A. Salieri. Aviat es va revelar com a pianista i compositor, però molt especialment en improvisador. El 1795 va tenir molt d'èxit al presentar-se davant el públic. Un any més tard va donar concerts a Nuremberg, Praga, Dresde i Berlín, Va tocar davant Feredico Guillermo II.

El 1796 va notar els primers símptomes de sordera.

Beethoven li va dedicar la sonata 53, coneguda com la Aurora al conde de Waldstein, gracies a aquest fet, va cridar l'atenció a Rudolf, el duc i al conde de Lichnowsky, Lobkowitz, Esterhazy i Kinsky. Els seus últims anys van ser difícils, l'èxit i la glòria arribaven lentament.

Entre els seus amics destaquen la família Brunswick, el violonista Schuppanzigh i el director d'orquestra Schindler.

La novena simfonia i alguna altra de les seves darreres obres no les va poder sentir mai perquè s'havia tornat sord.

El que més li agradava era passejar pel bosc i a la vora del riu on anava anotant en un quadern les idees musicals que després li servien per a construir les seves obres.

2.Característiques musicals:

Era improvisador.

Beethoven componia molt lentament, corregia moltes vegades i recollia les seves idees musicals en un quadern.

Va compondre nou simfonies, concerts per piano i orquesta, sonates per a piano i molta música de cambra.

Els musicòlegs divideixen la música de Beethoven en tres períodes: el primer període (1793–1802) és la influencia de Haydn i Mozart, en el segon (1802–1827) el de maduració: l'estructura de la obra es cada vegada més personal, i el tercer (1815–1827) és la de la lliberació.

De les obres que ha escrit, hi han de diferents tipus: obres vocals, obres instrumentals i obres dramàtiques.

3.Significat de...:

Simfonia:

És una composició per una orquestra de tres a quatre moviments de molta extensió, dels quals pel menys el primer té forma de sonata.

Les primeres simfonies instrumentals van sorgir al principi del segle XVII i servien d'intruducció o obertura, i també d'intermig a obres escèniques o a altres composicions vocals o instrumentals. Al segle XVII, la simfonia tenia tres moviments: allegro, adagio, allegro o presto. En el segle XVIII, la simfonia escènica estava formada per un únic i ampli moviment; la simfonia de concert estab formada per tres moviments i posteriorment per quatre: el primer, un allegro de forma sonata; el segon, un andante o adagio; el terçer, un minueto o un scherzo; i el quart, un nou allegro de forma sonata o rondó.

Romanticisme:

És un moviment artístic i intel·lectual que va predominar en Europa, durant el segon quart del segle XIX. Que manifesten per l'individualització i l'independència davant el món clàssic.

Orquestra simfònica:

És un conjunt d'instrumentistes que interpreten una obra simfònica. Constituïda per un total de cent instrumentistes. Els instruments d'aquesta orquestra es poden dividir en quatre grups: de corda, uns 66; de fusta, uns 15; de metall, uns 12; i de percussió, uns 10. Escepcionalment integren un piano i un òrgan.

4.Audició:

Audició de la setena simfonia de Beethoven, en la sostingut.

Aquesta simfonia la va compondre en el segon període (1802–1815) de Beethoven.

La durada és de 8 minuts i 34 segons.

Els instruments que hi surten són: piano, instruments de la família de vent, platerets i altres instruments.

El ritme es Allegretto(alegra), cosa que fa distingir-se de les altres simfonies.

Al principi es la part més alegre, de mica en mica la música es va pausant. Comença amb un creixendo de pp a ff. Hi ha parts més ràpides i altres més pausades.